

Προδικαστικό ερώτημα

Η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του π.δ. 90/2003, με την οποία τροποποιήθηκε η παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 4/1995 και ορίζεται ότι οι ιδιώτες υποψήφιοι για τις Σχολές Αξιωματικών και Αστυφυλάκων της Αστυνομικής Ακαδημίας πρέπει, μεταξύ άλλων προσόντων, «να έχουν ανάστημα (άνδρες και γυναίκες) τουλάχιστον 1,70μ.», είναι σύμφωνη με τις διατάξεις των Οδηγιών 76/207/ΕΟΚ⁽¹⁾, 2002/73/ΕΚ⁽²⁾ και 2006/54/ΕΚ⁽³⁾, οι οποίες απαγορεύουν κάθε έμμεση διάκριση λόγω φύλου όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας στον δημόσιο τομέα (εκτός εάν η διαφορετική αυτή, κατ' αποτέλεσμα, μεταχείριση οφείλεται σε παράγοντες, οι οποίοι δικαιολογούνται αντικειμενικά και είναι ξένοι προς οιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου, δεν βαίνει δε πέραν του κατάλληλου και αναγκαίου για την εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου σκοπού μέτρου.

⁽¹⁾ Οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ 1976, L 39, σ. 40/Ελληνική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 05 τόμος 002 σ. 70)

⁽²⁾ Οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ 2002, L 26, σ. 1)

⁽³⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23)

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Πορτογαλία) στις 27 Ιουλίου 2016 — David Fernando Leal da Fonseca κατά Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

(Υπόθεση C-415/16)

(2016/C 392/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: David Fernando Leal da Fonseca

Εναγόμενη: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 5 της οδηγίας 93/104/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, και του άρθρου 5 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, καθώς και του άρθρου 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση εργαζομένων με βάρδιες και εκ περιτροπής περιόδους αναπαύσεως, σε εγκατάσταση ανοικτή κάθε ημέρα της εβδομάδας, η οποία δεν έχει ωστόσο συνεχή εικοσιτετράωρη παραγωγική δραστηριότητα, είναι υποχρεωτικό να χορηγείται η ημέρα υποχρεωτικής αναπαύσεως την οποία δικαιούται ο εργαζόμενος εντός κάθε περιόδου επτά ημερών, δηλαδή, τουλάχιστον την έβδομη ημέρα που έπεται έξι διαδοχικών ημερών εργασίας;
- 2) Συνάδει με τις προμνησθείσες οδηγίες και διατάξεις ερμηνεία κατά την οποία, σε σχέση με τους συγκεκριμένους εργαζομένους, ο εργοδότης μπορεί να επιλέγει ελεύθερα τις ημέρες στις οποίες παρέχει στον εργαζόμενο, εντός κάθε εβδομάδας, την άπαυση την οποία αυτός δικαιούται, με αποτέλεσμα να μπορεί να υποχρεωθεί ο εργαζόμενος να εργαστεί, χωρίς υπερωριακή αμοιβή, έως δέκα διαδοχικές ημέρες;
- 3) Συνάδει με τις προμνησθείσες οδηγίες και διατάξεις ερμηνεία κατά την οποία η περίοδος συνεχούς αναπαύσεως εικοσιτεσσάρων ωρών μπορεί να χορηγηθεί σε οποιαδήποτε ημερολογιακή ημέρα καθορισμένης περιόδου επτά ημερολογιακών ημερών και η επόμενη περίοδος συνεχούς αναπαύσεως εικοσιτεσσάρων ωρών (στις οποίες προστίθενται οι ένδεκα ώρες ημερήσιας αναπαύσεως) μπορεί επίσης να χορηγηθεί σε οποιαδήποτε από τις ημερολογιακές ημέρες της περιόδου επτά ημερολογιακών ημερών που έπεται της προμνησθείσας περιόδου;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1993 σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003 L 299, σ. 9).

⁽²⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003 L 299, σ. 9).